

การเรียนรู้คุณค่าเพลงไทยสมัยนิยมที่มีเนื้อหาจากเรื่องรามเกียรติ์

A Learning of the Value of Popular Thai Songs based on the Ramayana Story

นิโลบล วงศ์สุวรรณ *

Nilobon Wongsuwan

ดวงกมล บางขวด**

Doungkamol Bangchud

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์คุณค่าของเพลงที่มีเนื้อหาจากวรรณคดีไทยเรื่องรามเกียรติ์ในช่วงปี พ.ศ. 2550-2560 วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) จำนวน 6 บทเพลง โดยใช้เครื่องมือ คือ แบบบันทึกการวิเคราะห์คุณค่าของเพลงและแบบสัมภาษณ์เชิงลึก ผลการวิจัย พบว่า คุณค่าด้านวรรณศิลป์ ประกอบด้วย สำนวนโวหาร ได้แก่ บรรยายโวหาร พรรณนาโวหาร อุปมาโวหารและสาธกโวหาร โวหารภาพพจน์ ได้แก่ อติพจน์ อุปลักษณ์ อุปมาและสัญลักษณ์ และสรพรรณคดี ได้แก่ สรพรรณคดีไทยและสรพรรณคดีสันสกฤต การเข้าใจเรื่องวรรณศิลป์นี้จะทำให้ผู้อ่านมีความรู้ทางภาษามากขึ้นและมีความสามารถในการใช้ภาษาไทยได้อย่างเหมาะสมและสละสลวย รวมถึงสามารถแต่งคำประพันธ์หรือเขียนเล่าเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างน่าสนใจ คุณค่าด้านเนื้อหา ได้แก่ ความหมายของบทเพลงและความหมายของบทพระราชนิพนธ์เรื่องรามเกียรติ์ รวมทั้งจริยธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติและศีลธรรม ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยจรรโลงและให้คติสอนใจแก่ผู้อ่านวรรณคดีหรือฟังบทเพลง เช่น ความกล้าหาญ ความเสียสละ ฯลฯ ทั้งตระหนักถึงความสำคัญของคุณค่าของคำสอนที่มีอิทธิพลตั้งแต่ยุคอดีตจนถึงยุคปัจจุบัน เช่น ความสามัคคีปรองดอง ความรู้จักผิดชอบชั่วดี เป็นต้น ทำให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังมีแนวทางในการดำรงชีวิตในสังคมอย่างปกติสุข คุณค่าด้านคีตศิลป์ ได้แก่ เทคนิควิธีการขับร้อง การสื่อความหมายและการสื่ออารมณ์ คุณค่าด้านทัศนศิลป์ ได้แก่ การตีความเนื้อหาและการนำเสนอ

คำสำคัญ : รามเกียรติ์, เพลง, วรรณคดีไทย, คุณค่า

* นิสิตมหาบัณฑิตสาขาวิชาพัฒนศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

* Graduate Student in Development Education Division, Department of Educational Policy Management, and Leadership, Faculty of Education, Chulalongkorn University

Email: ni_low114@hotmail.com

** อาจารย์ประจำสาขาวิชาพัฒนศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

** Lecturer in Development Education Division, Department of Educational Policy Management, and Leadership, Faculty of Education, Chulalongkorn University

Email: doungkamol_jay@yahoo.com

Abstract

This study aimed to analyze the value of songs containing content from the Thai literature in Ramayana story during 2007-2017. The method of selecting a purposive sampling of 6 songs by using Songs value analysis record form and in-depth interviews. Result of the study suggested that literary values include the use of idioms such as narrative, descriptive, comparison and illustration. Figure of speech including hyperbole, metaphor, simile, symbol and literary taste such as the taste of Thai literature and the taste of Sanskrit literature. Understanding of literary art will make the reader have a greater knowledge of the language and the ability to use the Thai language properly and gracefully. It is also being able to compose poetry or write stories interestingly. The content values include the meaning of the songs and the meaning of the royal writing in the Ramayana which include ethics as a code of conduct and morality. It is important to help sustaining and teach the readers of literature or listen to songs as courage, sacrifice, etc., and also recognize the importance of influential teaching from the past to the present such as unity and conscience. It also can make the readers or listeners have a way to live in normal society. The singing value such as singing technique, meaning expression and emotional expression. The visual arts values include content interpretation and presentation.

Keywords: Ramayana, songs, Thai literature, value

บทนำ

“วรรณศิลป์” คือคุณสมบัติที่ทำให้วรรณกรรมเป็นวรรณคดี เป็นศิลปะของการเรียบเรียงด้วยความรู้สึกสะเทือนใจ จินตนาการและสร้างขึ้นเป็นรูป มีเรื่องราวและรายละเอียด หากเขียนดีได้รับการยกย่องในระยเวลานั้นหรือในอีก 50 ปี หรือ 100 ปีข้างหน้าก็ยังยกย่องกันอยู่ก็จะเรียกว่าเป็นวรรณคดีได้ (กุหลาบมัลลิกะมาส, 2536) วรรณกรรมจะเป็นวรรณคดีได้ประกอบด้วยคุณค่า 2 ประการ คือ (1) คุณค่าอันเกิดจากความคิดที่ตีงาม และ (2) คุณค่าอันเกิดจากการใช้ภาษาที่งดงาม หรือหากมองในเชิงคุณค่าทางมนุษยศาสตร์ คุณค่าของงานวรรณคดีมีพื้นฐานอยู่บนเงื่อนไขอีก 3 ประการ คือ ความจริง (truth) ความงาม (beauty) และ ความดี (goodness) อันจะเป็นคุณค่าที่สามารถถ่ายทอดจากมนุษย์สู่มนุษย์ได้อย่างมีพลังผ่านสุนทรียรสของวรรณคดีนั้น นักวรรณคดีต่างเห็นว่าวรรณคดีไทยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นหนังสือที่เรียบเรียงขึ้นเพื่อใช้ในการอ่านเท่านั้น แต่เป็นผลงานศิลปกรรมที่เกิดจากการ “ประสานศิลป์” เช่น วรรณคดีเรื่องหนึ่งเป็นทั้งบทสำหรับแสดง มีบางตอนเป็นบทเพลง รวมทั้งวิธีการอ่านหรือขับขานที่เรียกว่าการอ่านทำนองเสนาะ ซึ่งแสดงให้เห็นการผสมผสานวรรณศิลป์หรือเนื้อหาวรรณคดีนั้น ๆ เข้ากับคำร้องหรือคีตศิลป์และท่วงทำนองดนตรี เช่น กรับหรือดุริยางคศิลป์ ด้วยเหตุนี้จึงเห็นว่าการนำเอาวรรณคดีไทยไปสร้างเป็นจิตรกรรม ประติมากรรม หรือนำไปใช้ในการแสดง การขับร้อง การเทศน์ในงานประเพณีต่าง ๆ และเนื้อหาบางตอนของวรรณคดีก็นำไปเป็นเนื้อร้องในเพลงไทยหลายยุค เป็นต้น ดังนั้นบทเพลงจึงเป็นสื่อประเภทหนึ่งที่รวบรวมวรรณศิลป์ คีตศิลป์ และดุริยางคศิลป์เอาไว้ครบถ้วนและเป็นเครื่องมือทางการศึกษาได้เป็นอย่างดี โดย

งานวรรณคดีเหล่านี้ก็เช่นเดียวกับงานวรรณกรรมอีกหลาย ๆ แขนงของมนุษย์ที่ถือเป็นวัฒนธรรมที่อยู่คู่ทุกสังคม ชาติที่เจริญแล้วทุกชาติจะต้องมีวรรณกรรมเป็นของตัวเองและเป็นเครื่องสะท้อนความเจริญงอกงามแห่งจิตใจของชนในชาตินั้น ๆ นอกจากนั้นยังเป็นเครื่องมือสื่อสารความรู้สึกนึกคิดถ่ายทอดจินตนาการและแสดงออกซึ่งศิลปะอันประณีตงดงามให้แก่ผู้อ่านให้มีความละเอียดอ่อนและมีความเข้าใจต่อชีวิตทั้งของตนและของเพื่อนมนุษย์อีกด้วย งานวรรณกรรมต่าง ๆ จึงเป็นพื้นฐานความเข้าใจอันดีต่อกันและเป็นรากฐานในการสร้างสันติสุขขึ้นในสังคม แต่เมื่อเวลาผ่านไปสังคมย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้สถาบันการศึกษาในปัจจุบันเปิดสอนหลักสูตรด้านศิลปะแขนงต่างๆ เช่น การขับร้อง ดนตรีสากล นาฏศิลป์ เป็นต้น จึงทำให้ศิลปะแตกแขนงออกเป็นหลายสาขา ดังนั้นวรรณคดีกับดนตรีไทยซึ่งเคยมีความสัมพันธ์อย่างแนบแน่นในครั้งอดีตถูกแยกออกจากกันจนเกือบได้ขาด ส่งผลให้เยาวชนในปัจจุบันขาดความเข้าใจถึงรากฐานทางวัฒนธรรมในลักษณะองค์รวม และไม่สามารถบูรณาการวิชาการที่ได้เรียนรู้สู่การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างผสมกลมกลืนได้ (วัฒนธรรม บุญจับ, 2544)

ในปัจจุบันมีการนำวรรณคดีมาใช้เป็นแรงบันดาลใจสร้างสรรค์ผลงาน เช่น การ์ตูน นวนิยาย และส่วนที่เชื่อมโยงกับการศึกษาคือคือนั่นคือเพลงที่นำเอาเนื้อหาจากวรรณคดีมาใช้ในรูปแบบใหม่ ๆ เช่น เพลงสีดาของศิลปินวงเดอะรึบ (The Rube) ซึ่งมียอดเข้าชมถึง 178,771,671 ครั้ง (ข้อมูล ณ วันที่ 18 ก.ย. 2563) ซึ่งเป็นเพลงที่มีเนื้อหาจากวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์ สะท้อนให้เห็นว่าวรรณคดียังมีบทบาทสำคัญในสังคมปัจจุบันและมีอิทธิพลต่อเยาวชนรุ่นใหม่ โดยเฉพาะรูปแบบเพลงในไทยสมัยนิยมที่มีอยู่อย่างหลากหลายทั้งรูปแบบดนตรีร่วมสมัยและภาพยนตร์สั้นประกอบเพลง หรือที่เรียกว่ามิวสิกวิดีโอ (music video หรือ MV) ที่มีลักษณะเป็นสื่อภาพประกอบอย่างหนึ่งที่ถ่ายทอดความคิดเกี่ยวกับเพลง เป็นสื่อกลางระหว่างผู้ผลิตและผู้ฟังที่มีอิทธิพลมากในยุคปัจจุบันโดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนที่เข้าถึงสื่อได้อย่างรวดเร็ว มิวสิกวิดีโอจึงถือเป็นเครื่องมือสำคัญอีกช่องทางหนึ่งในการช่วยปลูกฝังและส่งเสริมคุณค่าต่าง ๆ ที่ปรากฏในเนื้อเพลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณค่าจากวรรณคดีไทยที่ถูกนำเสนอในรูปแบบใหม่

ดังนั้นแล้ววิเคราะห์คุณค่าเพลงไทยสมัยนิยมที่มีเนื้อหาจากเรื่องรามเกียรติ์ซึ่งเป็นสื่อร่วมสมัยที่เป็นที่นิยมของเยาวชน จึงมุ่งวิเคราะห์คุณค่าของบทเพลงที่มีเนื้อหาจากวรรณคดีซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้คุณค่าความเป็นมนุษย์ในมิติต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ฟังมีความรู้ ความเข้าใจและรับฟังเพลงด้วยความซาบซึ้งในคุณค่าเชิงเนื้อหามากขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อวิเคราะห์การเรียนรู้จากคุณค่าของเพลงที่มีเนื้อหาจากวรรณคดีไทยเรื่องรามเกียรติ์

วิธีการวิจัย

1. การศึกษาเอกสาร (documentary research) เป็นการศึกษาแนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยการศึกษาเอกสารปฐมภูมิ (primary sources) และทุติยภูมิ (secondary sources)

เพื่อนำมาสร้างกรอบแนวคิด สร้างเครื่องมือในการวิจัย และเพื่อวิเคราะห์คุณค่าของเพลงที่มีเนื้อหาจากวรรณคดีไทยเรื่องรามเกียรติ์

2. การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 6 คน ซึ่งเป็นผู้แต่ง ผู้ร้องหรือผู้ผลิตเพลงที่เลือกศึกษา

3. การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) เป็นการวิเคราะห์เอกสารที่ได้จากเอกสารปฐมภูมิและทุติยภูมิโดยวิเคราะห์เนื้อหาตามกรอบทฤษฎีคุณค่า แบ่งเป็นการวิเคราะห์คุณค่าด้านวรรณศิลป์ ได้แก่ สำนวนโวหาร โวหารภาพพจน์ และสรวรรณคดี การวิเคราะห์คุณค่าด้านเนื้อหา ได้แก่ ความหมายของเนื้อเพลง และจริยธรรม การวิเคราะห์คุณค่าคีตศิลป์ ได้แก่ เทคนิควิธีการร้อง การสื่อความหมายและการสื่ออารมณ์ และการวิเคราะห์คุณค่าด้านทัศนศิลป์ ได้แก่ การตีความเนื้อหาและการนำเสนอ โดยวิเคราะห์จากตัวบท (text) ได้แก่ เนื้อเพลงและมิวสิกวิดีโอควบคู่กับการวิเคราะห์ตัวบทจากวรรณคดีรามเกียรติ์ ฉบับพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช (รัชกาลที่1)

4. การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (triangulation) โดยการตรวจสอบข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านวรรณคดี ผู้เชี่ยวชาญด้านบทเพลงและการนำเสนอ และผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา

5. วิเคราะห์การเรียนรู้คุณค่าของบทเพลงที่มีเนื้อหาจากวรรณคดีไทย

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเพลงที่มีเนื้อหาจากวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์ โดยวิเคราะห์จากรามเกียรติ์ฉบับพระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ 1 ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็นวรรณคดีแห่งชาติ

เพลงที่เลือกศึกษา คือ เพลงที่มีเนื้อหาจากวรรณคดีไทยโดยคัดเลือกจากเพลงไทยสากลที่มีเนื้อหาจากวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์ที่มีการเผยแพร่ทาง YouTube ในช่วงปี พ.ศ. 2550-2560 จาก YouTube ที่มียอดเข้าชมมากกว่า 1 ล้านครั้ง ศึกษาควบคู่กับรามเกียรติ์ฉบับพระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ 1 ซึ่งแบ่งเพลงออกเป็น 3 กลุ่ม ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ คือ

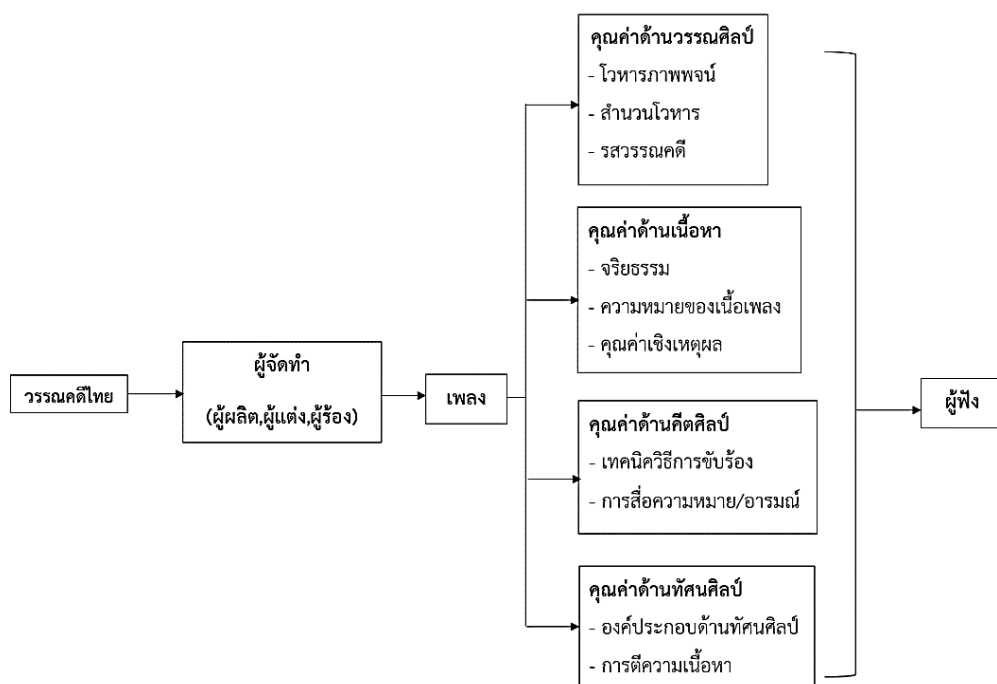
1. เพลงที่มีใจความสำคัญตรงกับบทละครเรื่องรามเกียรติ์ ได้แก่ กำเนิดหนุมาน (กล้วยไทย) และเพลงสิดา (I'm Sorry) (The Rube: เดอะ รูบ)

2. เพลงที่มีใจความสำคัญบางส่วนตรงกับบทละครเรื่องรามเกียรติ์ ได้แก่ เพลงหนุมาน (แต่ศิลา) และเพลงโนหนึ่งใจ.. มีหนึ่งเดียว (จากใจสิดา) (มะเดี่ยว Feat. ครีม)

3. เพลงที่มีใจความสำคัญแตกต่างกับบทละครเรื่องรามเกียรติ์ เพลงพระรามอกหัก (ปิ่น สีพราย) และเพลงหัวใจทศกัณฐ์ (Devil's Heart) (เก้ง ธชย)

ภาพ 1

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผลการวิจัย

1. คุณค่าด้านวรรณศิลป์

1.1 การใช้สำนวนโวหาร คือ การเลือกสรรคำที่มีความไพเราะในด้านการพรรณนาให้เห็นภาพ ทำให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังเกิดจินตนาการ เข้าใจเรื่องราวที่ผู้เล่าหรือผู้เขียนต้องการสื่อสารได้อย่างแจ่มแจ้ง การเข้าใจเรื่องสำนวนโวหารนี้จะทำให้เรามีความรู้ทางภาษาขึ้นและมีความสามารถในการใช้ภาษาไทยได้อย่าง สละสลวย รวมทั้งสามารถแต่งคำประพันธ์หรือเขียนเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างน่าสนใจ ตัวอย่างเช่น

สาธกโวหาร การให้เหตุผลสนับสนุนเพื่อเป็นอุทาหรณ์ในเรื่องความรักว่าไม่มีสิ่งใดแน่นอน เช่น เพลงในหนึ่งใจ มีหนึ่งเดียว (จากใจสีดำ) (มะเดี่ยว Feat. ครีม) ว่า

“ความรักเอย เปรียบเปรยดังในนิยาย ที่มองรอบกาย สุดท้ายคือตัวละคร
เรื่องราวความรักของหัวใจ สิ่งไหนคือความแน่นอน **ตั้งคำถามเรื่องพระรามกับสีดา**”

พรรณนาโวหาร การพรรณนาถึงความรักที่พระรามมีต่อนางสีดาแต่ต้องถูกทศกัณฐ์แย่งไปว่า

“ใจเดียวที่มี นั้นให้พี่มีมากมาย แต่สุดท้าย ต้องกลับกลายเป็นเฉยชา
ยึดมั่นในรัก และรักดี สิ่งนี้คือโชคชะตา ให้เกิดมาน้องนี้รักเดียว
ทศกัณฐ์ เจ้าเอย โฉนเลยมาแย่งไป ถึงร่างจะโดนแยกไกล แต่ในหัวใจไม่เคยหยุดรัก”

1.2 การใช้ภาพพจน์ เป็นการกล่าวถึงสิ่งที่เป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรมขึ้น โดยการใช้ภาพพจน์ ช่วยผู้อ่านนึกเห็นภาพที่ชัดเจนขึ้น เปรียบเสมือนการนำประสบการณ์ของผู้อ่านเข้าผสมกับสิ่งที่ผู้เขียน

ต้องการสื่อ อาจจะโดยการได้ยิน ได้เห็น ได้สัมผัส ได้ร่วมมีประสบการณ์ ฯลฯ จึงทำให้เข้าถึงและเข้าใจบทเพลงเรื่องนั้น ๆ ได้ดียิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น

อดิพจน์โวหาร จากเพลงหัวใจทศกัณฐ์ (Devil's Heart) (เก๋ง ธชย)

เพลงหัวใจทศกัณฐ์ ใช้ภาพพจน์แบบอดิพจน์หรือการเปรียบที่เกินจริงเพราะในความเป็นจริงแล้วเราไม่สามารถหยิบหัวใจหรือยื่นหัวใจให้ใครได้ ไม่สามารถขว้างทิ้งและใช้เท้าขยี้ได้โดยง่าย ดังเนื้อเพลงว่า

“เมื่อฉันหยิบยื่นหัวใจหวังไว้ให้เธอมาดูแล เธอกลับเอาโยนออกไปให้ไกลไม่เคยสนใจไม่เคยแคร์
ใช้เท้าขยี้ดูถูกรังเกียจเฉียดฉันท์ ทำเหมือนฉันร้องไห้ไม่เป็นทั้งที่ฉันก็เจ็บเหมือนกัน”

1.3 รสวรรณคดี เป็นการรับรู้ถึงความรู้สึกต่าง ๆ ทางอารมณ์ เช่น รสเสียง รสถ้อยคำ สัมผัสคำ ฯลฯ เกิดจากจังหวะของวรรคตอนในการอ่านบทประพันธ์ ซึ่งช่วยเสริมสร้างมโนภาพด้านอารมณ์ความรู้สึกเคลื่อนไหวของภาพให้ชัดเจน มีชีวิตชีวายิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น อหุตรสในเพลงกำเนิดหนุมาน (กล้วยไทย)

เพลงกำเนิดหนุมานมีรสวรรณคดีแบบอหุตรสซึ่งให้อารมณ์ความรู้สึกมหัศจรรย์ น่าพิศวง ตื่นเต้น ดังเนื้อเพลงว่า

“แสงสุดอัศจรรย์ทั่วฟ้า วานรทะยานขึ้นบนนภา
แปดแขนกำยาสีหน้าตา ยังจะหาเป็นดาวเป็นเดือนเต็มฟ้า”

2. คุณค่าด้านเนื้อหา หมายถึง ความหมาย คุณค่าเชิงเหตุผลและจริยธรรมที่ปรากฏในเนื้อเพลง และมิวสิกวิดีโอที่ถูกถ่ายทอดและเสนอในเพลงที่มีเนื้อหาจากวรรณคดีไทย ประกอบด้วย

2.1 ความหมายของเนื้อหาเพลง ตัวอย่างเช่น เนื้อหาเพลงสีดา (The Rube) : เดอะ รูบ) ดังที่แสดงในตาราง 1

2.2 คุณค่าด้านจริยธรรมและคุณค่าเชิงเหตุผล หมายถึง ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ ศีลธรรม กฎศีลธรรม ที่ปรากฏในเนื้อเพลง ยกตัวอย่างเช่น เพลงสีดา (The Rube: เดอะ รูบ)

MV (Music video) และเพลงสีดา (I'm Sorry) กล่าวถึงเหตุการณ์หลังจากจบศึกกับทศกัณฐ์เมื่อพระรามไปเจอรูปของทศกัณฐ์ในห้องนอนของนางสีดาจึงเข้าใจผิด แต่เมื่อรู้ความจริงว่านางสีดาไม่เคยนอกใจตนเองไปหาทศกัณฐ์ จึงพยายามง้อคืนดีแต่ก็สายไปเสียแล้ว ซึ่งเพลงนี้ได้รับรางวัลไนน์เอ็นเตอร์เทน อวอร์ดส์ ครั้งที่ 10 ประจำปี พ.ศ. 2559 สาขาเพลงแห่งปีโดยตระหนักถึง “ปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม” ที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการดำเนินชีวิต ซึ่งส่งผลต่อวิถีชีวิตของผู้คนซึ่งบางครั้งขาดการตรวจสอบที่รอบคอบเพียงพอ สิ่งที่มาจึงกลายเป็นดาบสองคมที่ให้ทั้งคุณและโทษ เปรียบเหมือนกับความรักที่ทำสิ่งใดด้วยอารมณ์จนทำให้อีกฝ่ายเสียใจ ดังนั้นเพลงสีดา (I'm Sorry) มีจริยธรรมที่ดีในการนำเสนอความเป็นไทยเรื่องการยอมรับสิ่งที่ทำผิดพลาดในเรื่องความรัก รวมทั้งไตร่ตรองเรื่องราวต่าง ๆ ด้วยเหตุผล ยอมรับฟังและไม่ตัดสินผู้อื่นล่วงหน้า

ตาราง 1

ตัวอย่างการวิเคราะห์ความหมายของบทเพลงสีดา (The Rube: เดอะ รู๊ป) และความหมายของบทพระราชนิพนธ์เรื่องรามเกียรติ์ในรัชกาลที่ 1

เนื้อเพลง	เนื้อหาจากบทละครเรื่องรามเกียรติ์ พระราชนิพนธ์ในร.1		ความหมายของเนื้อเพลง	ความหมายของบทละคร	สิ่งที่ได้เรียนรู้
แต่ว่ารูปยักษ์ไม่ทันได้ถาม กลับสนองดวงใจ” และ “แต่ว่าความรักกลับโดน อุบาย ไม่เชื่อใจสีดา วาด รูปยักษ์ ดังแทงใจสั่งให้ วายชีวา”	๑ เมื่อนั้น ได้ฟังยิ่งกริ้วโกรธา เหม่เหม่ดูคู่อีทรลักษณ์ เสียแรงกูรักดังดวงใจ ลอบเขียนรูปชู้ไว้ขมเล่น อนิจจาไม่รู้วากาลี ทำศึกป้อมปางตัวตาย แน่นแฉ่งวารีก่อสุรา ว่าแล้วตรัสสั่งพระลักษมณ์ เร่งเร็วจงพาตัวไป อย่าให้แจ้งถึงสามพระมารดา จะดูใจอีกาลกนิ	พระตรีภพโลกนาถา กระต๊อบพาชีหน้าแล้วตรัสไป ชู้ข้าอัครลักษณ์หยาบใหญ่ ควรหรือเป็นได้เพียงนี้ ครั้นเห็นขัดใส่เอาทาสี เสียทีไปตามเอามึงมา ลับเป็นแสนร้ายสองหน้า กูจะรับมึงมาด้วยอันใด อีสีดาจักเลี้ยงไว้ไม่ได้ ฆ่าเสียแต่ในราตรี แหะดวงจิตมาให้พี่ ที่มันแพศยาอาธรรม ฯ	เมื่อนางสีดาวาดรูป ทศกัณฐ์และพระรามเข้า ไปเห็น จึงเกิดความโกรธ และไม่ฟังเหตุผลใด ๆ และ ในเรื่องความรักพระราม กลับไม่ชาญฉลาด เพราะ ไม่เชื่อใจนางสีดา เพียง แค่นางวาดรูปทศกัณฐ์ พระรามก็ทรงกริ้วและสั่ง ให้นำตัวนางสีดาไป ประหาร	เมื่อพระรามได้ฟังความไม่ ทันรู้เรื่องก็ทรงโกรธ กระต๊อบ เท้าแล้วตรัสว่า นางสีดาจิตใจ หยาบช้า เสียแรงที่พระองค์ ทรงรักดังดวงใจ แต่กลับลอบ เขียนรูปชู้ (ทศกัณฐ์) หากทรง รู้ว่าเป็นเช่นนั้น จะไม่สู้รบจน เกือบสิ้นชีวิตเพื่อไปนำตัวกลับ หากรู้ว่ารักทศกัณฐ์คงไม่ รับตัวกลับมาเป็นแน่ ว่าแล้วจึง ทรงสั่งให้พระลักษมณ์นำนางไป ฆ่า พร้อมบอกห้ามแจ้งแก่พระ มารดาทั้งสาม แล้วควักหัวใจ นางสีดามาให้พระรามดูว่าใจที่ หยาบช้าของนางเป็นเช่นไร	การใช้อารมณ์เป็นที่ตั้งในการตัดสินใจ สิ่งใด ๆ ก็ตามเป็นสิ่งที่ไม่ควร กระทำ เพราะสิ่งที่เราตัดสินใจไป นั้นเพราะอารมณ์ ไม่ได้เป็นเพราะ เหตุผลอันสมควร
ผลการวิเคราะห์การ เรียนรู้	จากการศึกษาข้างต้น วิเคราะห์ได้ว่า เนื้อหาบทเพลงมีความกระชับและได้ใจความดี แต่ผู้ฟังอาจจะต้องศึกษาเพิ่มเติมในรายละเอียดต่าง ๆ ของบทละครว่า ใคร ทำ อะไร ที่ไหน อย่างไร ให้ชัดเจน เพื่อที่จะได้เข้าใจความหมายเดิมของบทละครและความหมายของบทเพลงอย่างชัดเจน				

3. คุณค่าด้านคีตศิลป์

3.1 เทคนิควิธีการขับร้อง เป็นการสร้างสรรค์ทางดนตรีวิธีหนึ่งซึ่งใช้วิธีแปลงเสียงออกมาให้เป็นเพลงต่าง ๆ โดยอาศัยองค์ประกอบทางดนตรี เพื่อให้เพลงที่ร้องมีความไพเราะขึ้น ตัวอย่างเช่น

การใช้เทคนิควิธีการขับเสภา การเอื้อนและการผสมผสานทางดนตรี

“เสภาเป็นเพลงเกร็ดที่อยู่ในคีตศิลป์ ส่วนวรรณคดีก็จะมีในเรื่องการอ่านทำนองเสนาะ ซึ่งจริง ๆ แล้วการอ่านวรรณคดีหรือทำนองเสนาะจำเป็นจะต้องรู้คีตศิลป์เพื่อที่จะร้องให้ถูกต้อง แต่ในขณะเดียวกันควรจะร้องไทยเดิมเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว เพราะ 90 เปอร์เซ็นต์ของเพลงไทยเดิมก็เป็นเนื้อจากวรรณคดี ดังนั้นจะต้องศึกษาทั้งสองอย่างและความโชคดีของพี่คือ มีโอกาสเรียน Gifted ด้วย”

(ธชัย ประทุมวรรณ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 กันยายน 2562)

จากการศึกษา พบว่า นักร้องมีความรู้เรื่องการขับเสภาเป็นอย่างดีและเคยศึกษาอยู่ในโครงการ Gifted ภาษาไทย ซึ่งมีส่วนสำคัญที่ทำให้เทคนิคและวิธีขับร้องแตกต่างจากเพลงไทยสากลทั่วไป นั่นคือ มีลักษณะของการเอื้อน การขับเสภาและการผสมผสานระหว่างดนตรีไทยและสากล

3.2 การสื่อความหมายและอารมณ์ ยกตัวอย่างเช่น เพลงหนุมาน (แต่ คีลา) ที่นำเอาอารมณ์และความรู้สึกของทหารที่ต้องจากครอบครัวและคนรักไปปฏิบัติหน้าที่ที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มาถ่ายทอดในอารมณ์เพลงและได้รับกระแสตอบรับจากทหารเหล่านี้เป็นอย่างดี

“อารมณ์เพลงหนุมานให้อารมณ์ความรู้สึกเหงาและคิดถึงคนรัก แต่รู้สึกว่ามีสิ่งสำคัญที่รอเราอยู่ เพราะเป็นหน้าที่ที่เราต้องรับผิดชอบ และทำให้มีคำถามว่าคนรักจะคิดถึงเราไหม เขาจะเข้าใจในสิ่งที่เราต้องมาทำหน้าที่อยู่ตรงนี้ไหม เขาจะรู้ไหมว่าหน้าที่นี้สำคัญกับเราและเสี่ยงที่จะไม่ได้กลับไปหาเธอ ซึ่งทำให้เกิดความเศร้าเล็กน้อยภายในใจ อาจเปรียบได้ดังทหารที่ปฏิบัติหน้าที่ใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ น่าจะเป็นภาพสะท้อนของเพลงนี้ได้ดีที่สุด”

(คีลา สมนาค, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 มีนาคม 2563)

4. คุณค่าด้านทัศนศิลป์ หมายถึง คุณค่าจากการนำเสนอเรื่องราวในมิวสิกวิดีโอผ่านการนำเสนอโดยอาศัยองค์ประกอบด้านทัศนศิลป์และการแสดงเพื่อสื่อความ ซึ่งผู้วิจัยขอยกตัวอย่างจากเพลง เพลงหัวใจทศกัณฐ์ ดังนี้

4.1 การตีความ

การตีความและการนำเสนอตัวละคร “ทศกัณฐ์” ในเพลง “หัวใจทศกัณฐ์” ประกอบด้วย

4.1.1 การแสดงอารมณ์และความรู้สึกของตัวละครเพื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้ และมีส่วนร่วมในความรู้สึกนั้น คือเกิดความรู้สึกและอารมณ์คล้อยตาม

ใจความสำคัญของเพลง “หัวใจทศกัณฐ์” เป็นการนำเสนอแนวคิดที่แสดงอารมณ์ ด้วยการนำเสนอผ่านตัวละครทศกัณฐ์โดยให้ผู้เล่าเรื่องเป็นผู้ที่อยู่ภายใน (internal narrator) โดยใช้สรรพนามบุรุษที่หนึ่ง กล่าวคือ ทศกัณฐ์เป็นผู้เล่าเรื่องและบรรยายความรู้สึกของตนในเพลง เพื่อแสดงให้ผู้ฟังได้เข้าใจ

ความรู้สึกของทศกัณฐ์อีกมุมมองหนึ่งว่าในด้านความรัก ทศกัณฐ์มองว่าตนเองไม่ได้ยิ่งใหญ่ไปกว่าคนอื่น เพราะถือว่าตนเองก็มีหัวใจรักและเจ็บปวดได้เช่นเดียวกัน โดยมีเนื้อหาเพลงที่แสดงให้เห็นถึงความเสียใจของทศกัณฐ์ เช่น

“ฉันมีรอยยิ้มบนใบหน้าเวลาที่มีความสุข ฉันมีน้ำตาอยู่บนหน้าเวลาที่ต้องทนทุกข์
เวลาสนุกฟังมุกตลกฉันเองก็ยังหัวเราะออกมา เมื่อยามมีไข้หรือไม่สบายฉันเองก็ต้องกินยา”

4.1.2 การแสดงทัศนคติหรือความคิดเห็นของผู้แต่งที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ค่านิยมในสังคม คุณธรรมหรือเหตุการณ์บ้านเมือง จากการศึกษาพบว่า นักแต่งเพลงต้องการแสดงความคิดเห็นของผู้แต่งที่มีต่อค่านิยมในสังคมในเรื่องการมองคนที่ภายนอก

“เราชอบ character ของยักษ์ เพราะว่าเขาไม่เหมือนคนอื่น ซึ่งเขาจะถูกตัดสินตั้งแต่ครั้งแรกที่เห็น โดยที่คนไม่ได้ตีความมองลึกเข้าไปข้างในซึ่งใกล้เคียงกับตัวเรา เพราะตัวเราเมื่อก่อนก็มักจะโดนคนอื่นตัดสินตั้งแต่ไม่ได้รู้จัก จนเมื่อกระทั่งตอนรายการ the voice ถ้าไม่ได้ร้องเพลงคนก็จะตั้งคำถามว่าเราเป็นใครหรือคนประเภทไหน มีทั้งที่ตัดสินเราเลยและคนที่มองข้ามเราไปเลยไม่ได้มองที่ผลงาน เราก็เลยรู้สึกว่ามีส่วนบางอย่างที่เราใกล้เคียงกับทศกัณฐ์ เรามองว่าทศกัณฐ์เป็น king ดังนั้นในความที่เขาเป็น monster ซึ่งถูก judge ไปแล้วแต่เขาเป็น king ที่มีความสง่างาม มีการวางตัวและฉลาด เราก็เลยชอบ”

(ธชย ประทุมวรรณ การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 กันยายน 2562)

4.1.3. การนำเสนอพฤติกรรมของตัวละคร ซึ่งพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจะเป็นส่วนสำคัญของเรื่อง เช่น ทศกัณฐ์ต่อค่านิยมหรือคุณธรรมบางประการ เช่นความกตัญญู ความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์ เช่น ความรู้สึกหวาดกลัว เป็นต้น นักแต่งเพลงต้องการนำเสนอว่า “ทศกัณฐ์” เป็นตัวละครหลายมิติหรือตัวละครกลม (round character) คือตัวละครมีพฤติกรรมทั้งด้านดีและไม่ดีเหมือนมนุษย์ทั่ว ๆ ไป และเปลี่ยนไปตามสภาพแวดล้อมและเหตุการณ์ต่าง ๆ

“เรารู้สึกว่าตัวละครแต่ละตัวมีเหตุผลในการกระทำของเขา คนส่วนใหญ่จะมองว่าทศกัณฐ์เป็นตัวร้าย พระรามเป็นตัวดี เป็นพระเอก แต่สำหรับเรารู้สึกว่าทุกคนมีเหตุและผลในการกระทำของตัวเอง ดังนั้นเราไม่ได้รู้สึกว่าทุกตัวเป็นตัวดีหรือตัวร้าย ทุกตัวเป็นแบบสัเทหาหมด ดังนั้นมันจึงเป็นเหตุและผลของตัวละคร และเป็นวิธีการคิดแบบเก่าที่จัดลำดับว่านี่คือนางเอกนี่คือพระเอกนี่คือตัวโกง แต่พอเราโตขึ้นเราจึงเข้าใจว่าจริง ๆ การกระทำของเขามันก็มีเหตุและผลในแบบของเขา”

(ธชย ประทุมวรรณ การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 กันยายน 2562)

4.2 การนำเสนอ

MV เพลงหัวใจทศกัณฐ์ มีการนำเด็กมาเป็นนักแสดงนำเพราะผู้จัดทำ MV ต้องการให้เด็กเข้าถึงและมีส่วนร่วมในงานของตน รวมทั้งเข้าถึงวัฒนธรรมชาติอย่างเช่นเรื่องรามเกียรติ์อีกด้วย ดังตาราง 2

“นัยของการใช้เด็กเพราะว่า งานของเก่งเป็นงานที่เจตนาเราคือการส่งไม้ต่อให้กับเด็กเยาวชน ครั้น ดังนั้นการเอาเด็ก ๆ มาใส่ชุดโขนทำให้รู้สึกว้าวจริง ๆ แล้ว อะไรต่างๆ ที่เราสอดแทรกเข้าไปให้เด็กมาใส่ เพื่อที่จะให้ผู้ใหญ่ดูแล้วรู้สึกน่าเอ็นดู แต่เด็กมาดูก็น่าจะเป็นอาหารที่อร่อยง่าย”

(ธชย ประทุมวรรณ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 กันยายน 2562)

ตาราง 2

ตัวอย่างการวิเคราะห์โครงเรื่องใน MV เพลงหัวใจทศกัณฐ์

ภาพประกอบ MV	โครงเรื่อง
	ปมเรื่องคือ ทศกัณฐ์ยื่นดูพระรามยกแก้วน้ำให้นางสีดาดื่มด้วยความรักโดยไม่ได้สนใจทศกัณฐ์เลย พร้อมกับเสียงดนตรีและมีเนื้อร้องว่ายิ่งพบเจอยิ่งทำให้มีน้ำตา
	จุดสำคัญคือ นางสีดาเลือกของที่ทศกัณฐ์นำมาให้คือหัวใจของทศกัณฐ์แต่นางสีดากลับโยนทิ้งและใช้เท้าขยี้หัวใจของทศกัณฐ์จนขาดใจตาย
	คลายปมคือ ทศกัณฐ์กลายร่าง เมื่อนางสีดาเห็นจึงร้องอุทานพร้อมเอามือปิดปาก เพราะรูปลักษณะที่งดงามและท่าทางสง่างามเหนือกว่าพระราม
	ปิดเรื่อง นางสีดาเลือกอยู่กับทศกัณฐ์ที่รูปงาม

อภิปรายผล

การศึกษาคุณค่าด้านวรรณศิลป์ พบว่า มีการใช้สำนวนโวหาร ได้แก่ พรรณนาโวหาร อุปมาโวหาร สาธกโวหารและบรรยายโวหาร วิธีการถ่ายทอดเพลงตรงตามวัตถุประสงค์โดยพรรณนาความรู้สึกนึกคิดอย่างละเอียด เพื่อให้ผู้ฟังเกิดความซาบซึ้งและรู้สึกคล้อยตามโดยใช้คำสัมผัสเพื่อให้เกิดสัมผัสในเนื้อเพลง ใช้อุปมาโวหารหรือการเปรียบเทียบและใช้ภาพพจน์ประเภทต่างๆ เพื่อให้ผู้ฟังเห็นภาพชัดเจน สอดคล้องกับ ทฤษฎีที่ว่า “วรรณศิลป์” เป็นคุณค่าที่เกิดจากการใช้ภาษา ทั้งคุณค่าการใช้คำและการใช้ภาพพจน์ที่ปรากฏในเนื้อเพลง ก่อให้เกิดอารมณ์สะเทือนใจและให้คุณค่าแก่ผู้ฟัง รวมถึงการใช้กวีโวหารเพื่อให้เกิดสรรพนามศิลป์ และสอดคล้องกับ ชิดชนก ผลาผล (2561) ได้ศึกษาเรื่องคุณค่าที่ปรากฏในบทเพลงของก้อง ห้วยไร่ ผลการศึกษาพบว่า คุณค่าด้านวรรณศิลป์ที่น่าสนใจในการประพันธ์บทเพลงของก้อง ห้วยไร่ คือ ด้านการใช้คำภาพพจน์ โดยที่การใช้คำในบทเพลงมีการเลือกคำมาใช้แบบเรียบง่าย เช่น การใช้คำซ้ำ การใช้คำซ้อน การตัดคำ การใช้คำภาษาต่างประเทศ การใช้คำสแลง รวมถึงการนำภาพพจน์มาใช้เพื่อทำให้บทเพลงน่าสนใจ

และผู้ประพันธ์ถ่ายทอดความรู้สึกได้ลึกซึ้ง สร้างจินตภาพให้แก่ผู้ฟังได้อย่างชัดเจน เช่น อติพนจน์อุปลักษณ์ อุปมาและสัทพจน์

การศึกษาคุณค่าด้านเนื้อหา พบว่า ผู้ประพันธ์นำเรื่องรามเกียรติ์มาเป็นแรงบันดาลใจในการแต่งบทเพลง การใช้ภาพลักษณ์ของนางสีดาสื่อความหมายในเรื่องความดี ความบริสุทธิ์ของสตรีและความรักที่มั่นคง ภาพลักษณ์ของพระราม หนุมาน ทศกัณฐ์แทนความหมายของยอดนักรบ เป็นต้น การวิเคราะห์เรื่องจริยธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติและศีลธรรมภายใต้บริบทสังคมไทยปัจจุบัน พบว่า เพลงที่ศึกษามีการนำเสนอจริยธรรมและศีลธรรมซึ่งสอดคล้องกับความสัมพันธ์ของวรรณคดีกับสังคมที่ว่าเพลงเป็นงานทางศิลปะที่มนุษย์สร้างสรรค์เพื่อใช้เป็นสื่อและถือเป็นวัฒนธรรมรูปแบบหนึ่งและเป็นภาพสะท้อนสังคมวัฒนธรรมที่ผู้ประพันธ์ได้สะท้อนผ่านมุมมองของตน รวมทั้งทำให้ผู้อ่านและผู้ฟังเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของผู้คนที่มีต่อสภาพการณ์เหล่านั้นด้วย สอดคล้องกับ จิราพร จันทรเรือง และ วรณญา อัจฉริยะบดี (2562) ได้ศึกษาอิทธิพลวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์ที่มีต่อบทเพลงร่วมสมัย พบว่า บทเพลงร่วมสมัยที่มีเนื้อหาจากวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์นั้นมีลักษณะของเนื้อหาทั้งหมด 3 ลักษณะ ได้แก่ (1) ลักษณะของเนื้อหาที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกผิดต่อคนรัก (2) แสดงอารมณ์ตัดพ้อคนรักและ (3) แสดงบทบาทหน้าที่ของตัวละครส่วนใหญ่จะเป็นการนำความรู้สึกนึกคิดของตัวละครสำคัญ โดยใส่อารมณ์ความรู้สึกผ่านการตีความจากพฤติกรรมของตัวละครนั้น ๆ โดยยึดเนื้อหาจากวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์หรือการนำเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในเรื่องรามเกียรติ์จากบทละครเรื่องรามเกียรติ์ของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ซึ่งในปัจจุบันบทเพลงร่วมสมัยได้รับอิทธิพลจากวรรณคดีมากขึ้น

การศึกษาคุณค่าด้านคีตศิลป์ พบว่า เพลงที่ศึกษาเป็นการขับร้องประกอบดนตรีมีเทคนิคในการร้องที่แตกต่างจากเพลงไทยสมัยนิยมประเภทอื่น คือ มีการการเอื้อนและการขับเสภาซึ่งเป็นลักษณะหนึ่งของการขับเสภาและเพลงไทยเดิม ด้านการสื่อความหมายและอารมณ์เพลง ประกอบด้วย ความซ้ำเร็วของจังหวะ ความหนักเบาของจังหวะและองค์ประกอบต่าง ๆ ทำให้ผู้ฟังคล้อยตามหรือเกิดอารมณ์ร่วมซึ่งจะช่วยให้เพลงมีความไพเราะ โดยจังหวะซ้ำถ่ายทอดอารมณ์เศร้าส่วนจังหวะเร็วถ่ายทอดอารมณ์โกรธเป็นหลัก ตามทฤษฎีองค์ประกอบทางสุนทรียศาสตร์คือผู้รับชมและผู้ฟังให้คุณค่ากับความงามของบทเพลงนั้นทำให้เกิดความซาบซึ้งในที่สุด สอดคล้องกับ วรณี เพลินทรัพย์ (2554) ได้ศึกษาวิธีการขับร้องของ ทิพย์วัลย์ ปิ่นภิบาล ผลการศึกษาพบว่า ด้านเทคนิคการขับร้องใช้การลากเสียงยาวเพื่อให้ได้อารมณ์ตามบทเพลง การเอื้อนและการออกอักขระ ด้านการสื่อความหมาย พบว่า มีการใช้สุนทรียรส โดยการใช้เสียงในการถ่ายทอดอารมณ์เปรียบเทียบได้กับรสของวรรณคดีไทย คือ รสนารีปราโมทย์จะใช้น้ำเสียงและการพลิ้วเสียง รสพิโรธวาทังจะใช้น้ำเสียงให้เบา รสสลดพิศัยจะใช้น้ำเสียงครวญเสียง โดยทอดเสียงขึ้นและผ่อนเสียงให้เบา

การศึกษาคุณค่าด้านทัศนศิลป์ พบว่า การนำเสนอเรื่องราวของเพลงและมิวสิกวิดีโอ ประกอบด้วย (1) วิเคราะห์โครงเรื่อง ได้แก่ การเปิดเรื่อง ได้แก่ การเปิดเรื่องด้วยความขัดแย้งหรือตัวละคร (2) วิเคราะห์ตัวละคร ได้แก่ นางสีดา พระราม ทศกัณฐ์และหนุมาน โดยมุ่งวิเคราะห์ว่าตัวละครมีบุคลิกลักษณะอย่างไร

อยู่ในเหตุการณ์ใดและผู้ฟังควรเรียนรู้สิ่งใดและ (3) วิเคราะห์การตีความจุดประสงค์หลักของเพลงและสิ่งที่นำเสนอใน MV (music video) สรุปได้ว่า เพลงและมิวสิกวิดีโอเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันทางสังคมปัจจุบันที่มีส่วนสำคัญในการปลูกฝังและชี้นำเยาวชนได้อย่างดีอีกประการหนึ่งประกอบด้วยคุณค่าที่ปรากฏในเนื้อเพลง คุณค่าด้านคำร้องและคุณค่าการนำเสนอที่ปรากฏในมิวสิกวิดีโอ ในด้านการถ่ายทอดประกอบด้วย ผู้ผลิต นักแต่งเพลงและนักร้องซึ่งเป็นผู้ที่ตีความและสร้างสรรค์ผลงานเพลงเพื่อถ่ายทอดคุณค่าต่าง ๆ ไปสู่ผู้ฟัง สอดคล้องกับ Aufderheide (1986, อ้างถึงใน นิโบล โควาพิทักษ์เทศ, 2535) ได้กล่าวถึงบทบาทและความสำคัญของมิวสิกวิดีโอว่าถูกใช้เพื่อโฆษณาของบริษัทเพลงสมัยนิยม และมีบทบาทสำคัญในการเสนอสิ่งแวดล้อม ประสบการณ์ อารมณ์และวัฒนธรรมวัยรุ่น เป็นสิ่งที่สร้างขึ้นให้ดูสะอาดตา มีผลต่ออารมณ์ความรู้สึกและความรับรู้ภายในเวลารวดเร็ว

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

(1) นักเรียน นักศึกษาและเยาวชนสามารถนำความรู้จากการวิจัยครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาเนื้อหาในรูปแบบอื่นและศึกษาต่อยอดวรรณกรรม รูปแบบเพลงและ MV ที่สนใจ (2) นักร้อง นักแต่งเพลงและผู้ผลิตสามารถนำแนวทางการศึกษาครั้งนี้ไปใช้กับการสร้างสรรค์ผลงานเพลงไทยสมัยนิยมที่มีเนื้อหาจากวรรณคดีไทย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

(1) เพลงที่ศึกษาบางเพลงไม่มีการจัดทำมิวสิกวิดีโอ ทำให้มองเห็นภาพรวมและไม่สามารถนำแต่ละเพลงมาเปรียบเทียบได้อย่างชัดเจน จึงควรเลือกศึกษาเพลงที่มีมิวสิกวิดีโอ (2) ขยายหรือเพิ่มจำนวนปีที่ศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลด้านรายชื่อเพลงเพิ่มขึ้น

รายการอ้างอิง

กุหลาบ มัลลิกะมาส. (2536). *ความรู้ทั่วไปทางวรรณคดีไทย*. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

จิราพร จันทรเรือง และ วรณญา อัจฉริยะดี. (2562, 19 มกราคม). *อิทธิพลวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์ที่มีต่อบทเพลงร่วมสมัย* [Paper presentation]. การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาต้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

ชิดชนก ผลาผล. (2561, 15 กันยายน). *คุณค่าที่ปรากฏในบทเพลงของก้อง ห้วยไร่* [Paper presentation]. การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษาต้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

- นิโลบล โควาทิพัทธ์เทศ. (2535). *การวิเคราะห์เพลงไทยสมัยนิยมตามทฤษฎีของสุนทรียศาสตร์ยุคหลังสมัยใหม่* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR). <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/37013>
- วรรณิ เพลินทรัพย์. (2554). *ศึกษาวิธีการขับร้องของ ทิพย์วัลย์ ปิ่นภิบาล* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. Central Library Srinakharinwirot University. http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Ethno/Wannee_P.pdf
- วัฒน์ บัญจ. (2544). *บันด์ดุริย์ : วรรณคดีกับดนตรีไทย (ภาควรรณคดีไทยในเพลงไทย)*. กรมศิลปากร.